

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41C/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114200485
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7114200485.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v právnej veci navrhovateľa CEE COLLECT FUND 1 LTD, J.Y.: S. XXXXXX, P. N. XX-XX, Xst H., H. XXX, XXXX Z., N., E., zastúpeného Advokátskou kanceláriou X., s. r. o., Q. XX, XXX XX V., proti odporkyni J. W., N.. XX. X. XXXX, naposledy bytom v K., P. X, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou F. F., zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, v konaní o zaplatenie 679,16 € s prísl. takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa **z a m i e t a** .

Odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 679,16 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 679,16 € od 7. 2. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žalobného návrhu odôvodnil tým, že odporkyňa so Všeobecnou úverovou bankou, a. s., so sídlom A., V. N. X, ako pôvodným veriteľom uzavreli dňa 11. 9. 2007 zmluvu (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu odporkyne. Odporkyňa podpisom Zmluvy vyslovila súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami pôvodného veriteľa pre depozitné produkty, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy (ďalej len „VOP“). Pôvodný veriteľ sa podpisom Zmluvy zaviazal poskytnúť odporkyni Povolené prečerpanie tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy odporkyne na prevod alebo výbery hotovosti z účtu odporkyne, a to aj vtedy, ak nebude existovať pohľadávka odporkyne voči pôvodnému veriteľovi z účtu odporkyne, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu odporkyne alebo vkladom v hotovosti. Zároveň odporkyňa sa podpisom Zmluvy zaviazala Povolené prečerpanie splácať pôvodnému veriteľovi formou započítania pohľadávky pôvodného veriteľa proti pohľadávke odporkyne z jej účtu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky odporkyne z jej účtu, a v rozsahu v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú. Pôvodný veriteľ svoj záväzok mu vyplývajúci zo Zmluvy splnil riadne a včas, t.j. odporkyni poskytol Povolené prečerpanie k jej bežnému účtu, a to za podmienok v Zmluve uvedených. Nakoľko odporkyňa využila možnosť prečerpania svojho bežného účtu v zmysle Zmluvy, avšak pôvodnému veriteľovi svoj záväzok zo Zmluvy na vrátenie Povoleného prečerpania nespĺnila riadne a včas, navrhovateľ písomne vyzval odporkyňu na splnenie svojho záväzku (ďalej len „Výzva“). Ku dňu 23. 08. 2012 pôvodný veriteľ evidoval voči odporkyni pohľadávku vo výške 679,16 € (ďalej len „pohľadávka“). Navrhovateľ si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy istiny vo výške 679,16 € od 7. 1. 2014 až do zaplatenia.

Nakoľko pobyt žalovanej nebolo možné zistiť a nebolo jej preto možné doručovať písomnosti, súd jej v súlade s ustanovením § 29 ods. 2 O. s. p. ustanovil opatrovníka na zastupovanie v konaní. Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Podľa ust. § 115a O. s. p. na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie vecí vzdali. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Súhlas účastníkov s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania alebo výslovné vzdanie sa práva na prejednanie vecí sa vzťahuje aj na odvolacie konanie. O tejto skutočnosti musia byť účastníci konania poučení.

Nakoľko ide o drobný spor, súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o bežnom účte zo dňa 11. 9. 2007, Prehľadom histórie transakcií na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, Výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 23. 8. 2012, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 8. 2012, Všeobecnými obchodnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky, a. s., na depozitné produkty, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 08. 2012 a prílohami k tejto zmluve, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Odporkyňa so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., J.: XXXXXXXX, uzatvorila dňa 11. 9. 2007 Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. Predmetom tejto zmluvy bolo okrem iného aj povolenie povoleného prečerpania na bežnom účte a to v prípade splnenia podmienok stanovených bankou. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvorili Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s., na depozitné produkty. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení uviedol, že pôvodný veriteľ uzavrel s odporcom Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. Predmetom zmluvy bolo aj povolené prečerpanie v prípade splnenia podmienok stanovených bankou. Povolené prečerpanie na účte malo byť automaticky nastavené po splnení kritérií stanovených bankou. Na základe zmluvy bol odporcyni povolený maximálny denný limit vo výške 15.000,- Sk. Z prehľadu histórie transakcií na bežnom účte, ktorý je súčasťou žalobného návrhu, zo strany 5 v spodnej časti v stĺpci zostatok účtu vyplýva výška pohľadávky, ktorá bola postúpená na navrhovateľa. Uvedená pohľadávka bola generovaná bankovým systémom, ktorý nie je možné fyzicky ovplyvniť, ani zasiahnuť do jeho výpočtov a vykonávaných operácií, je certifikovaný, podlieha dohľadu. Navrhovateľ má za to, že uvedený výpis je relevantným dôkazom preukazujúcim výšku uplatneného nároku navrhovateľa.

Navrhovateľ žiadal dlžnú sumu ku dňu postúpenia t. j. do 21. 08. 2012. Predmetom konania je nárok navrhovateľa len na zaplatenie zostatku istiny vo výške 679,16 €. Žalovaná suma neobsahuje žiadne poplatky ani zmluvné pokuty.

Z predloženého prehľadu histórie transakcií na bežnom účte za obdobie od 25. 9. 2007 do 22. 08. 2012 vyplýva, že dňa 24. 11. 2008 odporkyňa urobila posledný výber v sume 4.700,-Sk, pričom bol vykazovaný zostatok účtu bol mínus 11.031,05 Sk. Ku dňu 22. 08. 2012 je evidovaný zostatok účtu mínus 773,01 €.

Navrhovateľ listom zo dňa 23. 08. 2012 vyzval odporkyňu na uhradenie pohľadávky spolu v sume 773,48 € najneskôr do 12. 09. 2012.

Listom zo dňa 23. 08. 2012 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcyni, že ku dňu 21. 08. 2012 postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX na navrhovateľa.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 08. 2012 ako aj Prílohy č. 2 - zoznam postupovaných pohľadávok vyplýva, že navrhovateľ nadobudol od VÚB BANKY pohľadávky vrátane pohľadávky voči odporcyni.

Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ustanovenia § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

V zmysle ustanovenia § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Ako vyplýva z ustanovenia § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Ako vyplýva z § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

V zmysle § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou

sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Ako vyplýva z § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Pohľadávka z predmetného zmluvného vzťahu medzi účastníkmi tohto konania bola postúpená zmluvou o postúpení na navrhovateľa, čo preukazuje aj Príloha č. 2 - Zoznam postupovaných pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, súd je toho názoru, že je daná aktívna legitímácia navrhovateľa v tomto konaní.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ sa domáhal plnenia zo zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu pôvodne uzavretej so Všeobecnou úverovou bankou, a. s., pričom išlo o zmluvu podľa § 708 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, resp. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka v časti dohodnutých produktov a služieb flexiúčtu. Navrhovateľ odvíjal svoj nárok od dojednaní povoleného prečerpania na účte, ktoré bolo v zmluve dojednané ako nastavené plnenie pri splnení kritérií stanovených bankou. Svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Kritériá banky špecifikované v zmluve sú upravené tak, že povolené prečerpanie sa nastaví až po splnení kritérií stanovených bankou. Takéto dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je neurčité (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zo zmluvy nevyplýva dohoda účastníkov o povolení prečerpania prostriedkov, ani právo na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky až jednostranným konaním. Nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, výška úveru, výška zmluvného úroku, súvisiacich poplatkov a podobne. Okrem toho je takéto dojednanie neplatné aj v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne, pretože všetky podmienky poskytnutého prečerpania určuje jednostranne banka bez vôle dlžníka a bez naplnenia písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy.

Predmetná zmluva z 11. 9. 2007 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou navrhovateľom, v ktorej sú naformulované navrhovateľom stanovené zmluvné podmienky a tieto odporkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť, ale mala možnosť ich len prijať alebo neprijať.

Súd ako už uviedol vyššie je toho názoru, že uzavretím zmluvy o bežnom účte zo dňa 11. 9. 2007 nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. V zmluve neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere a to výška úveru, výška zmluvného úroku a ďalšie náležitosti podľa § 4 zákona 258/2001 Z. z. Nejestvuje určitá a zrozumiteľná dohoda (v zmysle písomného návrhu - oferty a jeho písomného prijatia - akceptácie odporkyňou) v písomnej forme obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere uvedené konkrétnymi údajmi. Navrhovateľ nepredložil súdu takýto dôkaz (takúto dohodu) a dokonca ani iný dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Súd je preto toho názoru, že predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu odporkyne je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia. V danej súvislosti súd poukazuje na rovnaký názor vyslovený v obdobnej veci v rozhodnutí Krajského

súdu Trenčín sp. zn. 6Co/233/2014 zo dňa 11. 03. 2014.

Navrhovateľ má procesnú povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej, ako aj procesnú povinnosť navrhovať dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností (prejednacía zásada). Navrhovateľ v danom prípade nepredložil žiaden dôkaz o tom, že došlo k platnému uzavretiu určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže súd vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže navrhovateľ ani v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Navrhovateľovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku. Keďže nárok navrhovateľa má na vydanie bezdôvodného obohatenia v prejednávanej veci svoj základ v spotrebiteľskej zmluve, pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného

obohatenia skutočne došlo.

Ako je zrejmé z predloženého prehľadu transakcií na bežnom účte odporkyňa, odporkyňa uskutočnila posledný výber z účtu dňa 24. 11. 2008 v sume 4.700,- Sk. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľovi vznikol v predmetnej veci iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby bol rozhodujúci deň, keď sa navrhovateľ skutočne dozvedel, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto obohatenie získal. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo. Dvojročná subjektívna premlčacia doba však beží iba v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. V predmetnej veci došlo k poslednému bezdôvodnému obohateniu zo strany odporkyňa dňa 24. 11. 2008, kedy vybrala poslednú sumu prečerpania z bežného účtu. Trojročná objektívna premlčacia doba tak začala plynúť dňa 25. 11. 2008 a uplynula najneskôr dňa 25. 11. 2011. Keďže návrh navrhovateľ podal na súde až dňa 13. 1. 2014, uplatnil nárok až po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej doby. Súd vzhľadom na uvedené návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Súd poukazuje na to, že aj v prípade, že by považoval plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z platného právneho úkonu, pohľadávku navrhovateľa by pokladal za premlčanú. Podľa bodu 4.10.6. písm. c) VOP po poskytnutí povoleného prečerpania na účte sa odporkyňa zaviazala na dosiahnutie kreditného zostatku na bežnom účte jedenkrát do roka. Keďže od 24. 11. 2008 nedošlo k žiadnym pohybom na účte odporkyňa (žiadne výbery ani vklady), najneskôr od uvedeného dňa by plynula jednoročná lehota na dosiahnutie kreditného zostatku na účte odporkyňa. Nakoľko po uplynutí tejto lehoty dňa 24. 11. 2009 nedošlo k navýšeniu finančných prostriedkov na účte odporkyňa na kladné hodnoty, navrhovateľ mohol celú dlžnú sumu najneskôr od uvedeného dňa žiadať o odporkyňa. Všeobecná trojročná premlčacia doba by tak začala plynúť odo dňa 25. 11. 2009 a uplynula by dňa 25. 11. 2012. Keďže návrh bol na súde podaný až po uplynutí premlčacej doby dňa 13. 1. 2014, aj v tomto prípade by súd považoval návrh navrhovateľa za premlčaný. Všeobecná trojročná premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonať právo po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v momente, keď je právo žalovateľné. Zákon určuje objektívne stanovený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený subjekt vedel alebo nevedel o svojom práve. Všeobecná 3- ročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po

prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve (pozri R 1/1998).

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy) na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

Podľa vyššie cit. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi

podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre podnikateľov výhodnejšia.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy alebo jeho súčastí, ktoré je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie odporkyne ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

Ustanovenie písm. o) Záverečných ustanovení zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu zo dňa 11. 9. 2007 v zásade nevylučuje použitie iných právnych predpisov ako Obchodného zákonníka, keďže sa v ňom uvádza, že právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa riadia príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými v SR

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporkyni, ktorá bola vo veci plne úspešná žiadne trovy v konaní nevznikli, preto jej súd trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho

sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 251 ods. 1 O. s. p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.